

POLICY BRIEF

Η εργασία στο σεξ είναι εργασία:

**Για τα δικαιώματα των ατόμων που εργάζονται
στο σεξ**

1.1 Τα προβληματικά σημεία του νόμου 2734/1999

Ο νόμος 2734/1999 καθορίζει το ισχύον, μέχρι σήμερα, νομικό πλαίσιο για την εργασία στο σεξ, αναφερόμενος στα άτομα που εργάζονται σε αυτό ως «εκδιδόμενα με αμοιβή πρόσωπα». Η μη αναφορά των εργαζόμενων ατόμων ως τέτοιων και άρα η μη κατοχύρωση των ίδιων υποχρεώσεων και δικαιωμάτων όπως για όλα τα υπόλοιπα εργαζόμενα άτομα σε άλλα επαγγέλματα είναι προβληματική. Εξίσου προβληματικά στοιχεία του ισχύοντα νόμου είναι η υποχρέωση των σεξεργαζομένων να μην είναι έγγαμοι/ες σε ευθεία αμφισβήτηση των ίσων δικαιωμάτων στην εργασία, η μη δυνατότητα των ατόμων να συνεταιρίζονται, η απαραίτητη συγκατάθεση του ιδιοκτήτη του ακινήτου σε περίπτωση εκ περιτροπής εργασίας και η προϋπόθεση της σύμφωνης γνώμης των ενοίκων και των ιδιοκτητών της πολυκατοικίας σε περίπτωση εγκατάστασης δεύτερης επιχείρησης.

Ο νόμος, επίσης, φαίνεται ανεπαρκής ώστε να αντιληφθεί τις χωρικές διαστάσεις της σεξεργασίας και να λειτουργήσει προστατευτικά τόσο για τα εργαζόμενα άτομα όσο και για εκείνα που λαμβάνουν τις υπηρεσίες αλλά και για τη δημόσια υγεία εν γένει. Η σεξεργασία συμβαίνει de facto εντός του αστικού ιστού και ως εκ τούτου η απαγόρευση της εγκατάστασης τέτοιων επιχειρήσεων σε κτίρια που απέχουν, σε ακτίνα λιγότερο από 200 μέτρα, «από ναούς, σχολεία, νηπιαγωγεία, φροντιστήρια, παιδικούς σταθμούς, νοσηλευτικά ιδρύματα, κέντρα νεότητας, αθλητικά κέντρα, οικοτροφεία, βιβλιοθήκες και ευαγή ιδρύματα, καθώς και από πλατείες και παιδικές χαρές», καθιστά ουσιαστικά ανέφικτη την ύπαρξη νόμιμων χώρων στις πόλεις, ιδιαίτερα σε πυκνά δομημένα περιβάλλοντα όπως π.χ. το κέντρο της Αθήνας. Επιπλέον η κατηγορηματική απαγόρευση της δραστηριοποίησης στο δρόμο ή σε ξενοδοχεία, που υφίσταται ως πρακτική και θα συνεχίσει να υφίσταται, ωθεί έτι περισσότερο τους εργαζόμενους/ες σε καθεστώς παρανομίας και ευαλωτότητας σε κινδύνους.

Το επάγγελμα της σεξεργασίας διέπεται από περιοριστικές προβλέψεις που δεν συναντώνται σε κανένα άλλο επάγγελμα όπως ο χρονικός περιορισμός στο πιστοποιητικό άσκησης επαγγέλματος (τριετής διάρκεια) ή η δυνατότητα των Δήμων να καθορίζουν τον αριθμό των αδειών εγκατάστασης χώρων σεξεργασίας εντός της επικράτειας τους ή ακόμα και η υποχρέωση των εργαζόμενων ατόμων για εξετάσεις ΣΜΝ (σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων) δύο φορές το μήνα. Το τελευταίο σημείο δε, η υποχρεωτική εξέταση, είναι ένας ακόμη παράγοντας που ωθεί τα εργαζόμενα σε καθεστώς παρανομίας λόγω της δυσκολίας τήρησης της, αλλά και μια συνθήκη που δεν παρέχει εντέλει εγγυήσεις για την Δημόσια Υγεία, αφού δεν διασφαλίζει επαρκώς και δεν προλαμβάνει την προστασία της σεξουαλικής υγείας των ίδιων των εργαζομένων.

Τέλος, ο νόμος 2734/1999 δεν περιλαμβάνει τις αλλαγές που έχουν συμβεί στη φύση της σεξεργασίας τις τελευταίες δύο και πλέον δεκαετίες κατά τις οποίες είναι σε ισχύ το συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο. Η μεταφορά της δραστηριότητας των εργαζόμενων στο σεξ από το φυσικό περιβάλλον στο ψηφιακό και η χρήση εφαρμογών και πλατφορμών αφήνει χωρίς ρύθμιση το πεδίο της διαδικτυακής σεξεργασίας στο οποίο τα εργαζόμενα άτομα υφίστανται επιπλέον και διαφορετικού τύπου ευαλωτότητα.

1.2 Η αντισυνταγματικότητα του νόμου 2734/1999

Σύμφωνα με τον συνταγματολόγο Νίκο Αλιβιζάτο, ο ισχύων νόμος παρουσιάζει και ζητήματα αντισυνταγματικότητας. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζει τη συνταγματικότητα δύο διατάξεων του Ν. 2734/1999 που ρυθμίζουν την εγκατάσταση εκδομένων με αμοιβή προσώπων και επισημαίνει ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις ενδέχεται να παραβιάζουν συνταγματικές αρχές, όπως η οικονομική ελευθερία και η αναλογικότητα.

Σχετικά με το άρθρο 3 του νόμου, το οποίο καθορίζει ελάχιστη απόσταση εγκατάστασης από «προστατευόμενους» χώρους όπως ναοί, σχολεία, νοσοκομεία, πλατείες, βιβλιοθήκες κ.ά., ο κ. Αλιβιζάτος θεωρεί ότι η αυστηρότητα της διάταξης και η αδιαφοροποίητη αντιμετώπιση διαφορετικών τύπων κτιρίων (π.χ. Σχολεία ή ναοί έναντι πλατειών ή κερδοσκοπικών επιχειρήσεων) παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας και περιορίζουν υπέρμετρα την άσκηση του επαγγέλματος. Η απαγόρευση δεύτερης άδειας στο ίδιο οίκημα ή πολυκατοικία, σύμφωνα με το άρθρο 4 του 2734/1999 φέρεται να στοχεύει στην αποτροπή «γκετοποίησης» της εκάστοτε περιοχής. Ωστόσο, λόγω άλλων περιορισμών (π.χ. μέγιστος αριθμός εκδομένων ανά οίκημα, χωριστή είσοδος), η διάταξη κρίνεται δυσανάλογη και ανεπαρκώς αιτιολογημένη από τον κ. Αλιβιζάτο.

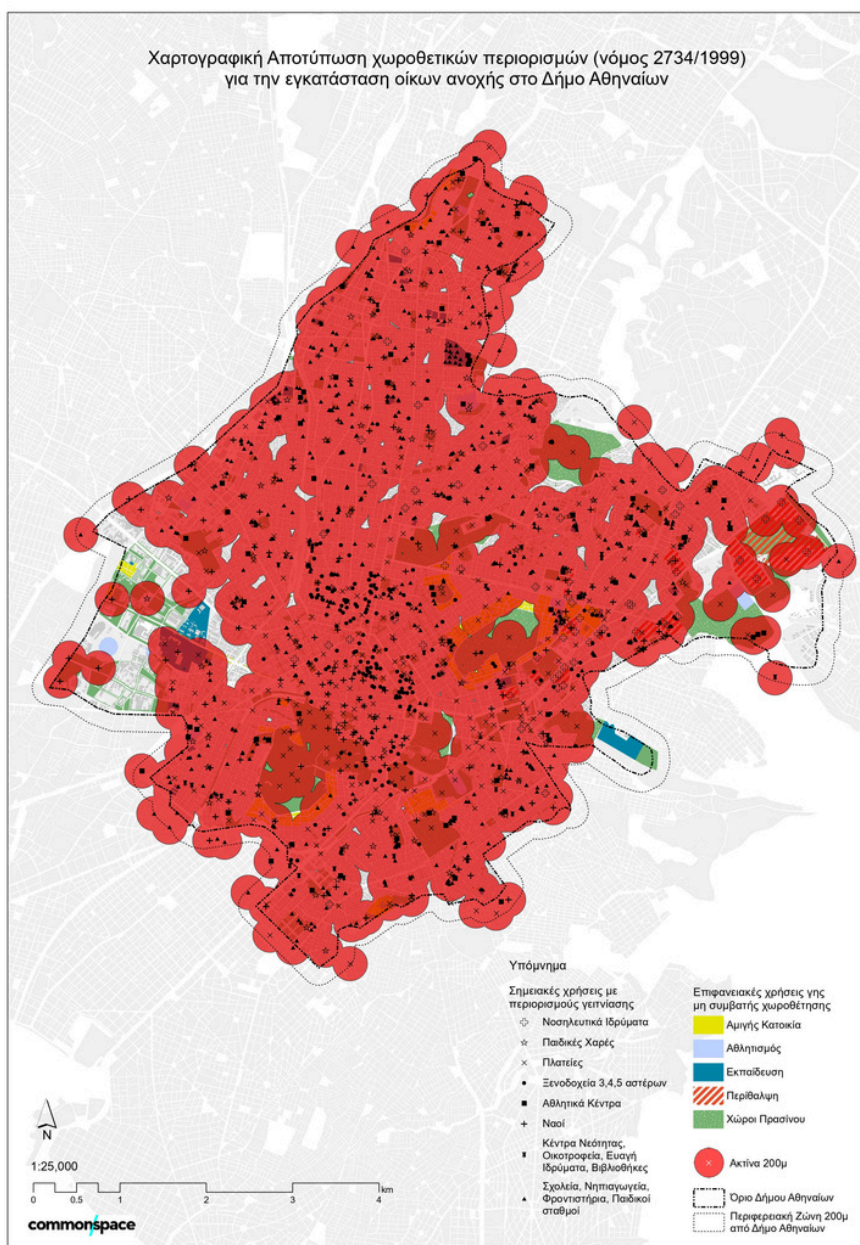
Όπως επισημαίνει συμπερασματικά ο συνταγματολόγος “Τόσο η απαγόρευση της εγκατάστασης εκδιδόμενων επ’ αμοιβή προσώπων σε ακτίνα 200 μέτρων τουλάχιστον από τα απαριθμούμενα στον νόμο κτίρια κ.λπ. (άρθρο 3§4 ν. 2734/1999), όσο και η απαγόρευση της χορήγησης δεύτερης άδειας εγκατάστασης στο ίδιο οίκημα ή την ίδια πολυκατοικία (άρθρο 4§3 ν. 2734/1999) φαίνονται ως μέτρα δυσανάλογα επαχθή προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δηλαδή την προστασία της νεότητας και, γενικότερα, των χρηστών ηθών αφ’ ενός, και την αποτροπή της «γκετοποίησης» των εκδιδόμενων προσώπων αφ’ ετέρου.”

1.3 Η χαρτογραφική αποτύπωση των περιορισμών του νόμου

Σε πρόσφατη έρευνα (2024) της Commonsplace σε συνεργασία με τη Θετική Φωνή αποτυπώνονται χαρτογραφικά οι χωροθετικοί περιορισμοί του ισχύοντος νομικού πλαισίου, όπως εφαρμόζονται στο παράδειγμα του Δήμου Αθηναίων. Η έρευνα περι-

λαμβάνει επίσης την ανάπτυξη ορισμένων σεναρίων τροποποίησης των διατάξεων του νόμου 2734/1999 σχετικά με τους όρους εγκατάστασης των οίκων ανοχής, τα οποία αποδίδονται επίσης χαρτογραφικά στο Δήμο Αθηναίων. Ο Δήμος Αθηναίων επιλέγεται ως περιοχή μελέτης λόγω της ανοιχτής πρόσβασης στα απαραίτητα γεωχωρικά δεδομένα για την ανάλυση και εξαιτίας της μεγάλης πυκνότητας λειτουργιών και πληθυσμού, που τον καθιστούν εμβληματική περίπτωση των περιορισμών χωροθέτησης οίκων ανοχής σε αστικό περιβάλλον.

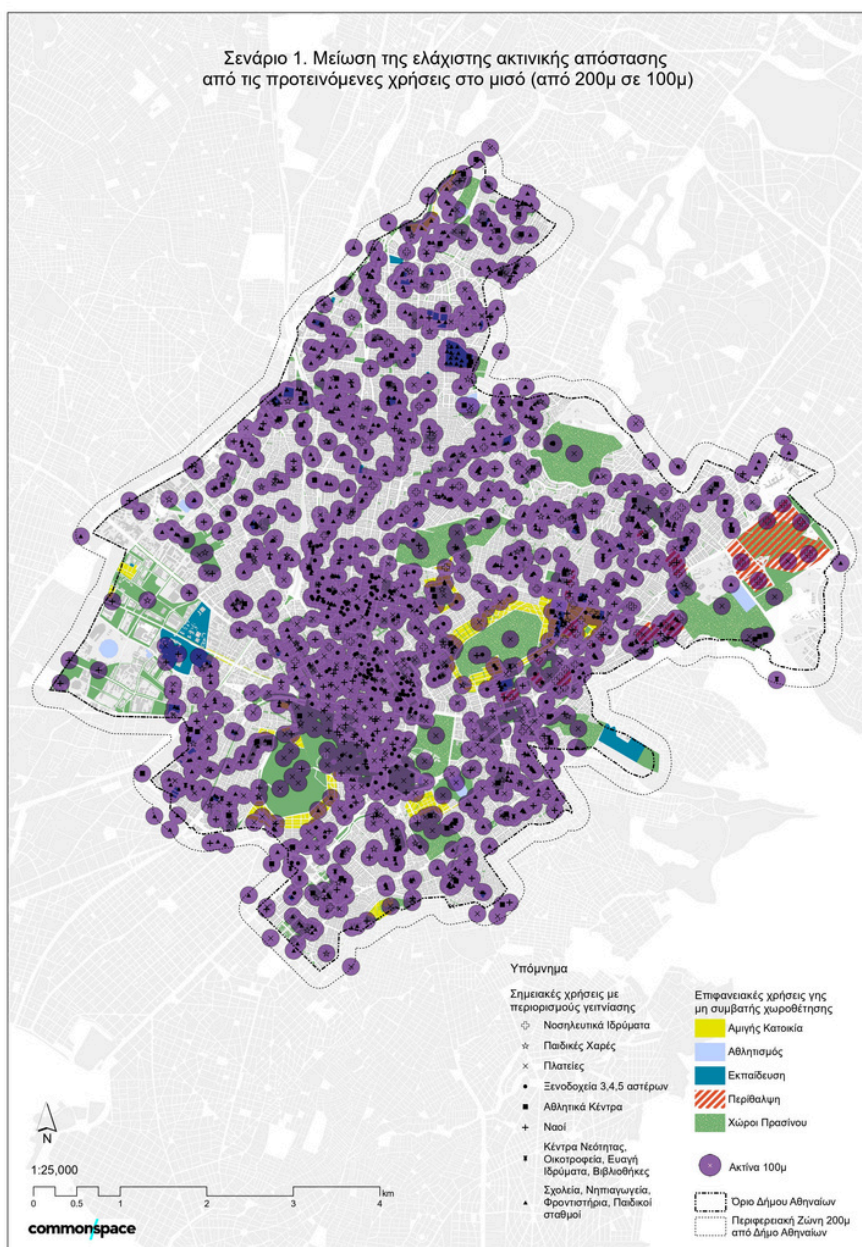
Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, το ποσοστό των κτιρίων που βρίσκονται εντός της ακτίνας των 200 μέτρων από τις προκείμενες χρήσεις που αναφέρονται στο νόμο ανέρχεται στο 96,1% του συνόλου των κτιρίων του Δήμου Αθηνών (κατόπιν εξαίρεσης των υφιστάμενων κτιρίων εντός των μη συμβατών επιφανειακών χρήσεων γης). Επομένως, βάσει των υφιστάμενων νομικών περιορισμών, στην Αθήνα το ποσοστό των κτιρίων που μένει διαθέσιμο για την εγκατάσταση της σεξεργασίας είναι 3.9%. Το ποσοστό αυτό θα ήταν ακόμη μικρότερο, αν ήταν δυνατός ο συνυπολογισμός των λοιπών περιοριστικών παραμέτρων του νόμου 2734/1999, όπως η εξαίρεση των διατηρητέων και παραδοσιακών κτισμάτων και η σύμφωνη γνώμη των ιδιοκτητών και υπόλοιπων ενοίκων.

Η έρευνα επίσης προτείνει και 3 εναλλακτικά σενάρια τροποποίησης του νόμου, είτε μειώνοντας την απόσταση είτε μετατρέποντας την ακτίνα σε δικτυακή απόσταση, είτε και τα δύο. Πιο συγκεκριμένα:

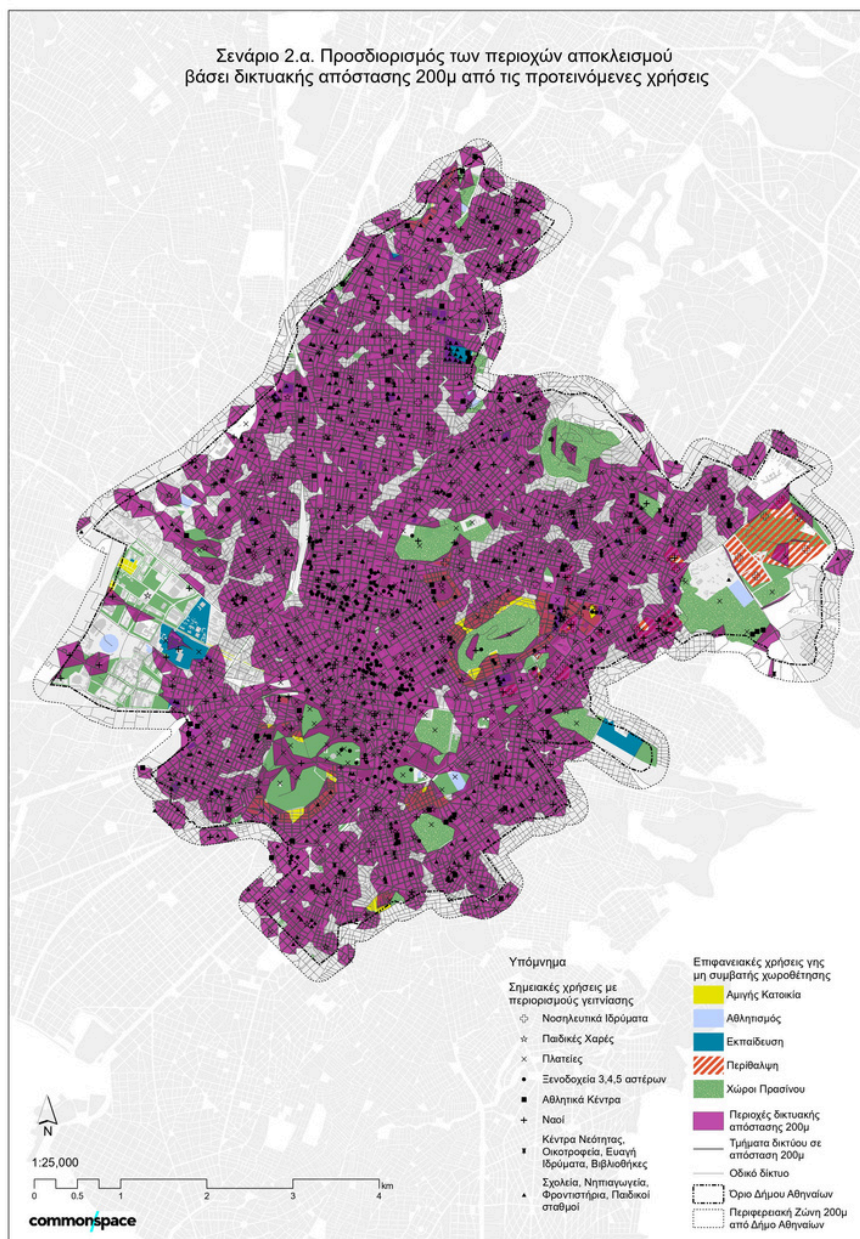
Σενάριο 1: Μείωση της ελάχιστης ακτινικής απόστασης των 200 μέτρων στο μισό, δηλαδή στα 100μ.

Με τη μείωση της ελάχιστης επιτρεπτής ακτίνας γεινίασης σε 100 μέτρα απελευθερώνεται μεγάλο τμήμα του αστικού ιστού της Αθήνας. Σύμφωνα με αυτό σενάριο τροποποίησης, επιτρέπεται δυνητικά η χωροθέτηση οίκων ανοχής στο 33,9% του συνόλου των κτιρίων (χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα διατηρητέα και παραδοσιακά κτίρια και η συναίνεση των ενοίκων).

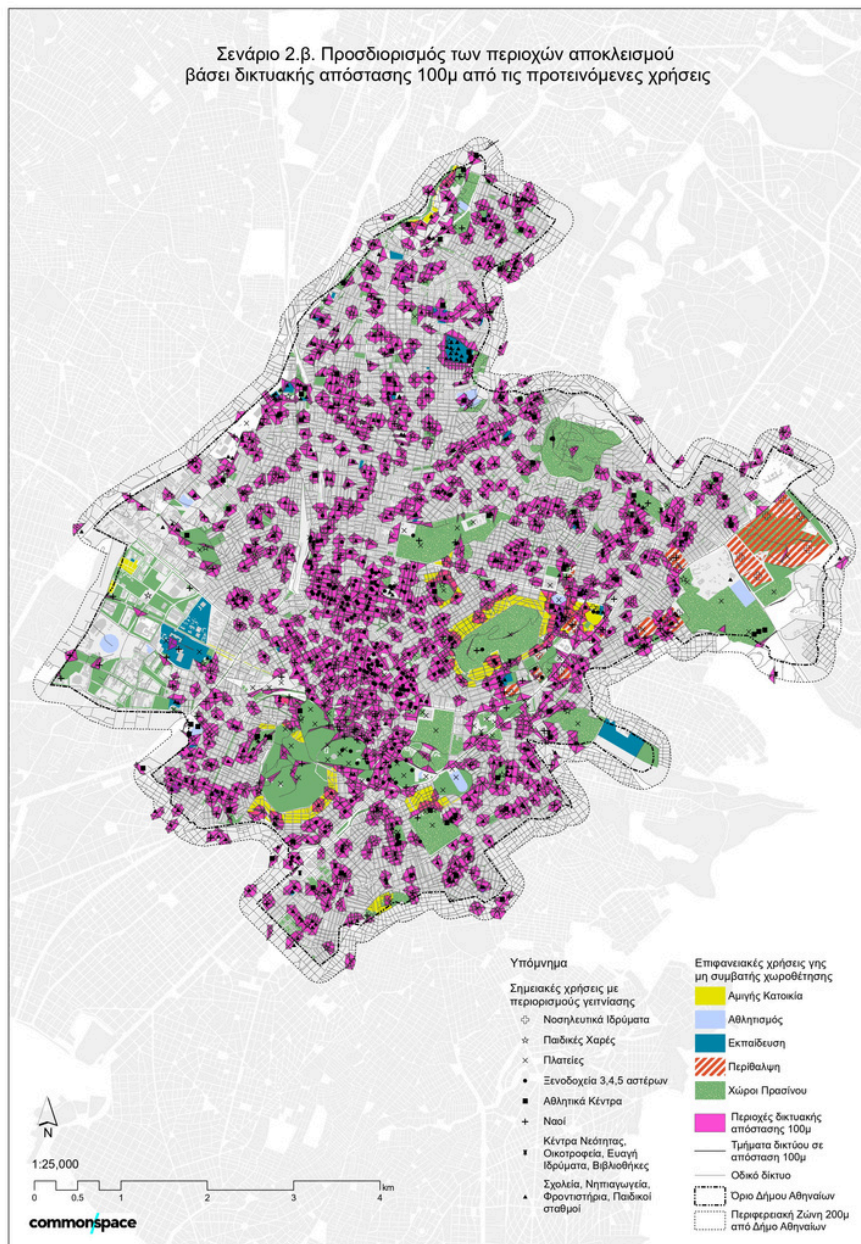
Σενάριο 2α: Δικτυακή απόσταση 200μ

Κατά τον υπολογισμό των 200μ. από το σύνολο των προτεινόμενων χρήσεων πάνω στο δίκτυο, παρατηρούμε ότι στο Δήμο Αθηναίων η χωροθέτηση οίκων ανοχής επιτρέπεται στο 14,9% του δομημένου περιβάλλοντος, έναντι του 3,9% που υπολογίζεται για την αντίστοιχη ακτινική απόσταση. Ως εκ τούτου, η αντικατάσταση της ισχύουσας ακτινικής απόστασης με δικτυακή, που αποτελεί μια ιδιαίτερα ελαφριά χειρονομία τροποποίησης των όρων χωροθέτησης του νόμου, παρέχει σχεδόν τέσσερις φορές περισσότερες ευκαιρίες για νόμιμους χώρους σεξεργασίας στο Δήμο Αθηναίων.

Σενάριο 2β: Δικτυακή απόσταση 100μ

Σύμφωνα με το σενάριο της δικτυακής απόστασης 100 μέτρων στο Δήμο Αθηναίων επιτυγχάνεται η διάθεση σημαντικά μεγαλύτερου μέρους της πόλης ως πιθανό πεδίο νόμιμης άσκησης της σεξεργασίας, περιλαμβάνοντας και τμήματα κεντρικών περιοχών με υψηλή πυκνότητα λειτουργιών. Εν προκειμένω, το ποσοστό όπου επιτρέπεται η εγκατάσταση οίκων ανοχής ανέρχεται σε 62,5% του δομημένου περιβάλλοντος.

2.1 To Red Umbrella

Το Red Umbrella Athens (RUA) είναι Κέντρο Ενδυνάμωσης Ατόμων που Εργάζονται στο Σεξ. Δημιουργήθηκε το Δεκέμβριο 2015 με πρωτοβουλία του Συλλόγου Οροθετικών Ελλάδος «Θετική Φωνή», των Κέντρων Πρόληψης και Σεξουαλικής Υγείας «Checkpoint» & του Συλλόγου Ασθενών Ήπατος Ελλάδας «Προμηθέας» και λειτουργεί υπό την επιστημονική επιμέλεια του Τμήματος Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης και του Εργαστηρίου Κλινικής Έρευνας: Υποκειμενικότητα και Κοινωνικός Δεσμό του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Τον Ιούλιο του 2022 άρχισε να λειτουργεί και το Red Umbrella Thessaloniki (RUTh), το αντίστοιχο κέντρο μας στην περιοχή της Θεσσαλονίκης.

Το Red Umbrella έχει σχεδιαστεί και υλοποιείται από άτομα τόσο της κοινότητας των εργαζόμενων στο σεξ όσο και άλλων ευάλωτων κοινωνικών ομάδων. Η λειτουργία μας βασίζεται σε κατευθυντήριες οδηγίες και παραδείγματα βέλτιστων πρακτικών παγκόσμιων οργανισμών και συλλόγων εργαζομένων στο σεξ (π.χ. NSWP, WHO, ESWA). Το Red Umbrella Athens έλαβε τιμητική διάκριση στα Healthcare Business Awards το 2018 στην κατηγορία των δράσεων συλλόγων ασθενών με στόχο την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού και την προαγωγή της πρόληψης.

Η αποστολή του Red Umbrella είναι να αποτελεί σημείο συνάντησης και ενδυνάμωσης σε ένα περιβάλλον χωρίς διακρίσεις και κριτική. Πρεσβεύουμε ότι τα εργαζόμενα άτομα στο σεξ πρέπει να είναι ίσοι πολίτες αυτής της χώρας σε όλα τα επίπεδα (πολιτικό, κοινωνικό, νομικό, οικονομικό κ.λπ.) και να έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις τόσο σε ατομικό, κοινωνικό όσο και σε εργασιακό επίπεδο. Διεκδικούμε σε πολιτικό επίπεδο τη βελτίωση του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου (N2734/1999) και την άρση των εμποδίων για την αποποινικοποίηση της εργασίας στο σεξ σύμφωνα με το Ολλανδογερμανικό μοντέλο και το μοντέλο της Ν. Ζηλανδίας.

Από την ίδρυση του Red Umbrella μέχρι και σήμερα συμμετέχουμε ενεργά σε επιστημονικά συνέδρια για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της επιστημονικής κοινότητας, όπως και συνολικά της κοινωνίας. Είμαστε μέλος των εξής διεθνών δικτύων: European Sex Workers Rights Alliance – ESWA (formerly ICRSE), Global Network of Sex Work Projects (NSWP), The Sex Workers' Rights Advocacy Network (SWAN) και TAMPEP-The European Network for the Promotion of Rights and Health among Migrant Sex Workers.

Η δομή μας παρέχει υπηρεσίες και υλοποιεί ποικίλα προγράμματα και καμπάνιες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης με ίση και ουσιαστική συμμετοχή στην οργάνωση, τη διοίκηση, το σχεδιασμό και την υλοποίηση από άτομα που εργάζονται στο σεξ. Η κοινή μας πρωτοβουλία έχει ως στόχο τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των ατόμων που εργάζονται στο σεξ, την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της πολιτείας και συνολικά της κοινωνίας, την παροχή υπηρεσιών ενδυνάμωσης και την προαγωγή της υγείας, με απώτερο σκοπό την κοινωνική ένταξη των εργαζόμενων στο σεξ στην Ελλάδα.

2.2 Η δική μας πρόταση για την αλλαγή του νόμου

Η αλλαγή του νομικού πλαισίου για την εργασία στο σεξ είναι απαραίτητη ώστε η ελληνική έννομη τάξη να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες συνθήκες και στις ανάγκες των εργαζομένων. Η εργασία στο σεξ είναι εργασία και θα πρέπει να διέπεται από τους ίδιους κανόνες και τις ίδιες υποχρεώσεις με τα υπόλοιπα επαγγέλματα. Τα εργαζόμενα άτομα στο σεξ θα πρέπει να απολαμβάνουν των ίδιων δικαιωμάτων σε ασφάλιση και περίθαλψη, αλλά και των ίδιων υποχρεώσεων απέναντι στο κράτος.

Ο Σύλλογος Οροθετικών Ελλάδος - Θετική Φωνή και το Κέντρο Ενδυνάμωσης για τα Άτομα που Εργάζονται στο Σεξ Red Umbrella έχουν διαχρονικά ασχοληθεί με την αναγκαιότητα νομοθετικής μεταρρύθμισης, με τη συμμετοχή εκπροσώπων των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Στο πλαίσιο αυτό η Θετική Φωνή και το Red Umbrella διοργάνωσε εκδήλωση στις 2 Ιουνίου 2022 (Διεθνή Ημέρα για τα Άτομα που Εργάζονται στο Σεξ) επισημαίνοντας την ανάγκη αλλαγής του Νόμου 2734/1999 αναφορικά με την εργασία στο σεξ ο οποίος, κατά κοινή ομολογία όσων τοποθετήθηκαν και παρευρέθηκαν στην εκδήλωση, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και κρίνεται ελλιπής και αναχρονιστικός. Ήδη από το 2017 η νομική αυτή αναθεώρηση είχε αναγνωριστεί ως αναγκαία από όλους τους εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων (ΣΥ.ΡΙΖ.Α, Ν.Δ., ΚΙΝ.ΑΛ., ΑΝ.ΕΛ., Ποτάμι) που συμμετείχαν σε αντίστοιχη ημερίδα για τη σεξεργασία που οργάνωσε η Θετική Φωνή. Στις 25 Μαΐου του 2020, η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σύστησε με την Απόφαση 1829/18-5-20 Ομάδα Έργου για τη σεξεργασία (Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη). Το σχετικό πόρισμα ενισχύει το επιχείρημα πως έχει φτάσει η ώρα να προχωρήσουν οι αντίστοιχες ενέργειες.

Σε διεθνή κλίμακα η Νέα Ζηλανδία υπήρξε η πρώτη χώρα στην οποία υπήρξε αποτύπωση του όρου «σεξεργασία» στην έννομη τάξη το 2003. Τα αποτελέσματα της μεταρρύθμισης θεωρούνται ευνοϊκά για τα εργαζόμενα άτομα σύμφωνα με την αρμόδια Επιτροπή του κοινοβουλίου της χώρας. Στην Ευρώπη η Γερμανία είναι μία από τις ελάχιστες χώρες που έχει νομιμοποιήσει - με κάποιους περιορισμούς - την εργασία στο σεξ, με βασικό στόχο τα άτομα στο σεξ να γνωρίζουν και να ασκούν τα δικαιώματά τους αλλά και να αναζητούν βοήθεια σε περίπτωση που είναι αναγκαία.

Ένα νομοθετικό πλαίσιο στην Ελλάδα που θα διέπεται από κανόνες, χωρίς ασφυκτικούς περιορισμούς όπως το σημερινό, είναι απαραίτητο για την ασφάλεια των εργαζομένων. Οι συνθήκες παρανομίας οδηγούν αναπόφευκτα σε μεγαλύτερη ευαλωτότητα των εργαζομένων και εγκυμονούν κινδύνους για τη σωματική τους ακεραιότητα και την ψυχική - σωματική τους υγεία, αλλά και διευκολύνουν την εκμετάλλευση των ατόμων που εργάζονται. Η νομική καθιέρωση της σεξεργασίας ως κανονικής εργασίας και η άρση των εμποδίων που ουσιαστικά αποτρέπουν τα άτομα να εργαστούν σε συνθήκες νομιμότητας θα συμβάλλει καθοριστικά στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων (trafficking).

Πιο συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η συντριπτική πλειονότητα των εργαζόμενων στο σεξ δραστηριοποιείται σε συνθήκες παρανομίας και άρα το γεγονός ότι η εργασία τους δεν διέπεται από τους κανόνες και τις διατάξεις του κράτους, οδηγεί στην περιθωριοποίηση τους και στην ακόλουθη ανάπτυξη και δράση κυκλωμάτων trafficking που εκμεταλλεύονται την ευαλωτότητα των ατόμων αυτών. Φυσικά, δεν είναι όλα τα εργαζόμενα άτομα στο σεξ θύματα trafficking ούτε εξαναγκάζονται όλα σε αυτού του είδους την εργασία. Κάποιοι/ κάποιες επιλέγουν την εργασία στο σεξ, είτε στο δρόμο/ξενοδοχεία/οίκους είτε στο internet, για το βιοπορισμό τους και ως εκ τούτου πρέπει να τους παρέχεται το κατάλληλο πλαίσιο ώστε να εργάζονται νόμιμα και με ασφάλεια. Η αποποινικοποίηση κάθε είδους εργασίας στο σεξ θα μειώσει τα περιστατικά trafficking αφού το κράτος θα μπορεί να ελέγχει και να καθορίζει τους όρους και τις συνθήκες στο πεδίο αυτό. Υπό αυτό το πρίσμα, ακόμα και το «σουηδικό μοντέλο» (ποινικοποίησης του πελάτη και όχι του εργαζόμενου) δεν καταφέρνει να υπερνικήσει τις ανεπάρκειες του ισχύοντος νόμου, αφού και πάλι η εργασία στο σεξ συμβαίνει σε καθεστώς παρανομίας και άρα ευαλωτότητας του εργαζόμενου ατόμου.

2.3 Θέσεις της ομάδας Cool Crips αναφορικά με την αλλαγή της νομοθεσίας περί σεξεργασίας

- Άρση του περιορισμού παροχής υπηρεσιών σεξεργασίας μόνο σε συγκεκριμένους χώρους (οίκοι ανοχής). Το παρόν νομοθετικό πλαίσιο δημιουργήθηκε το 1999 και συνεπώς υπήρχαν ελάχιστες έως καθόλου προβλέψεις προσβασιμότητας, ενώ εξαιτίας και της αυστηρότητας του νόμου πολλοί οίκοι ανοχής βρίσκονται εκτός αστικού ιστού. Έτσι, οι οίκοι ανοχής δεν είναι προσβάσιμοι για ανάπηρα άτομα που είναι είτε πάροχοι είτε χρήστες υπηρεσιών σεξεργασίας. Η παραπάνω εξαίρεση για την παροχή υπηρεσιών σεξεργασίας δεν θα πρέπει να γίνει μόνο για τα ανάπηρα άτομο, αλλά για κάθε άτομο, ώστε να είναι ισότιμο.
- Εξ' ολοκλήρου μεταφορά της αρμοδιότητας γύρω από το θέμα της σεξεργασίας στο Υπουργείο Εργασίας, χωρίς καμία συμμετοχή του Υπουργείου Προστασίας. Ως ανάπηρα άτομα συμμεριζόμαστε το αίτημα αυτό, καθώς, όπως το ζήτημα της αναπηρίας ιατροκοποιούνταν εξαιτίας της υπαγωγής των ζητημάτων αναπηρίας στο Υπουργείο Υγείας, έτσι αντίστοιχα και το ζήτημα της σεξεργασίας ποινικοποιείται εξαιτίας της υπαγωγής των ζητημάτων σεξεργασίας στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.
- Θεσμοθέτηση της παροχής σεξουαλικής βοήθειας σε πολλαπλά επίπεδα μέσω της σύγκλισης ομάδων εργασιών στις οποίες θα συμμετέχουν τόσο ανάπηρα άτομα, όσο και άτομα του χώρου της σεξεργασίας. Το παρόν αίτημα προϋποθέτει την ικανοποίηση του αιτήματος περί υπηρεσιών σεξεργασίας κατοίκων, καθώς η σεξουαλική βοήθεια μπορεί να έχει μέχρι και εκπαιδευτική μορφή και η δυνατότητα επίσκεψης κατοίκων ή παροχής και σε άλλους χώρους (πχ Κέντρα Αποκατάστασης) διασφαλίζει τις συνθήκες για ευκολότερη πρόσβαση των αναπήρων στην υπηρεσία αυτή.

2.4 Το παράδειγμα του Βελγίου

Η νέα νομοθεσία στο Βέλγιο σχετικά με την εργασία στο σεξ, ήρθε ως συνέχεια της αποποινικοποίησης της σεξεργασίας το 2022. Πιο συγκεκριμένα, το 2022 το βελγικό κοινοβούλιο ψήφισε το σχετικό νόμο, σύμφωνα με τον οποίο όμως τα άτομα που εργάζονται στο σεξ δε μπορούσαν να να εργαστούν με σύμβαση εργασία και είτε έπρεπε να εργάζονται ως ελεύθεροι επαγγελματίες είτε σε μια γκρίζα ζώνη χωρίς εγγυημένα δικαιώματα ή παροχές.

Ένας νέος νόμος που ψηφίστηκε στο Βέλγιο το Μάιο του 2024 και τέθηκε σε εφαρμογή το Δεκέμβριο του ίδιου έτους επιτρέπει σε όσα άτομα εργάζονται στο σεξ να εργάζονται υπό καθεστώς μισθωτής εργασίας, αποκτώντας πρόσβαση σε κοινωνική ασφάλιση (σύνταξη, επίδομα ανεργία, υγειονομική περίθαλψη κ.λπ.). Τα εργαζόμενα άτομα έχουν πλέον το δικαίωμα να αρνούνται την παροχή υπηρεσιών σε πελάτες ή συγκεκριμένες σεξουαλικές πρακτικές καθώς επίσης μπορούν να διακόψουν ανά πάσα στιγμή τη σεξουαλική πράξη. Σύμφωνα με τον αναθεωρημένο νόμο του 2024, τα εργαζόμενα άτομα έχουν επίσης το δικαίωμα να επιτελούν την σεξουαλική πράξη με όποιο τρόπο επιθυμούν και μπορούν να αρνούνται την έκθεση στους πελάτες ή τη διαφήμιση αν θεωρηθεί ότι διατρέχουν κίνδυνο. Επίσης, αν ένα εργαζόμενο άτομο επικαλεστεί οποιοδήποτε από τα δικαιώματα του, προστατεύεται από την απόλυση ή άλλα δυσμενή μέτρα από την εργοδοσία. Οι εργοδότες υπόκεινται σε αυστηρές προϋποθέσεις, όπως την παροχή ασφαλών χώρων και συστημάτων ειδοποίησης (alarm button). Τέλος Οι εργαζόμενοι στο σεξ έχουν το δικαίωμα να αποφασίσουν να τερματίσουν τη σύμβασή τους ανά πάσα στιγμή, χωρίς κόστος ή χωρίς το εργαζόμενο άτομο στο σεξ να υποχρεούται να δώσει έγκαιρο χρόνο προειδοποίησης.

Με τη συγχρηματοδότηση:

Θετική Φωνή
άνθρωποι+HIV

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το παρόν policy brief συντάχθηκε κατά τη διάρκεια της υλοποίησης του έργου «DELO - Για τα δικαιώματα των ατόμων που εργάζονται στο σεξ».

Το έργο «DELO - Για τα δικαιώματα των ατόμων που εργάζονται στο σεξ» υλοποιείται στο πλαίσιο του προγράμματος BUILD, με φορέα υλοποίησης τον Σύλλογο Οροθετικών Ελλάδος «Θετική Φωνή».

Το πρόγραμμα «Building a robust and democratic civic space» (BUILD) έχει ως στόχο την προστασία, την προώθηση και την ευρεία αναγνώριση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αξιών της Ε.Ε., μέσω της στήριξης οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών (ΟΚοιΠ) στην Ελλάδα και την Κύπρο και της ενίσχυσης των ικανοτήτων και της βιωσιμότητάς τους. Το BUILD συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω του προγράμματος Citizens, Equality, Rights and Values (CERV), το Ίδρυμα Μποδοσάκη και το Κέντρο Στήριξης ΜΚΟ Κύπρου με συνολικό ποσό επιχορήγησης €2,9 εκ. Συντονιστής του BUILD είναι το Ίδρυμα Μποδοσάκη (Ελλάδα) σε σύμπραξη με το Κέντρο Στήριξης ΜΚΟ (Κύπρος).

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ' ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA) ή του Ιδρύματος Μποδοσάκη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.